

2017:28**Interpellation av Johan Nilsson (M) om
utanförskapet i Stockholms stad
Dnr 107-1482/2017**

I den senaste månadsrapporten från staden om arbetssökande i stadsdelsområdena kunde vi läsa att 12 av 14 stadsdelsområden har en högre arbetslöshet i augusti 2017 jämfört med augusti 2016. Arbetslösheten har ökat mest i Skärholmen med 1.1 procentenheter.

Försörjning genom eget arbete är avgörande för möjligheten att leva ett självständigt liv och förverkliga sina livsdrömmar. Stockholms arbetsmarknad är stark, men också i Stockholm är arbetslösheten märkbart högre bland utrikes födda – särskilt kvinnor – än bland inrikes födda.

När hänsyn tas till födelseland framgår tydligt att skillnaderna i förvärvsfrekvens är stora mellan inrikes och utrikes födda i samtliga stadsdelsområden.

Detta följer sammamönster som i staden som helhet och beror till stor del på att många av de utrikes födda har vistats en relativt kort tid i landet och därmed svårare att etablera sig på arbetsmarknaden. Förvärvsfrekvensen i stadsdelsområdena följer samma mönster för både inrikes och utrikesfödda. I Rinkeby-Kista är förvärvsfrekvensen lägst för både de utrikes födda och de inrikes födda, medan förvärvsfrekvensen är högst för båda grupper i Kungsholmen, Bromma, Älvsjö och Hägersten-Liljeholmen. Vid en jämförelse av förvärvsfrekvens mellan inrikes och utrikesfödda är skillnaden minst i Rinkeby-Kista följt av Skärholmen, medan skillnaderna är störst i Spånga-Tensta och Östermalm.

I Swecos senaste rapport över förvärvsfrekvens i stadsdelsområdena kan vi se att de områdena med lägst förvärvsfrekvens återfinns i stadens ytterkanter.

Den lägsta förvärvsfrekvensen finner man i Universitetet (Östermalm) med 44 procent. Därefter följer Rinkeby (Rinkeby-Kista), Tensta (Spånga-Tensta) och Husby (Rinkeby-Kista). Samtliga dessa stadsdelar har förvärvsfrekvenser mellan 50 och 60 procent. Förvärvsfrekvensen var generellt

marginellt högre för män än för kvinnor sett över stadens stadsdelsområden. Störst skillnad mellan könen var det i Rinkeby-Kista, där 64 procent av männen och 56 procent av kvinnorna förvärvsarbetade år 2015. Andra stadsdelsområden med stora könsskillnader var Skärholmen och Spånga-Tensta, vilka tillsammans med Rinkeby-Kista är stadsdelsområdena med lägst förvärvsfrekvens totalt sett för båda könen.

I ett historiskt perspektiv är kostnaderna för ekonomiskt bistånd låga i Stockholm. Samtidigt ökar andelen hushåll med långvarigt biståndsbehov och den genomsnittliga tid som ett hushåll får ekonomiskt bistånd ökade i flera stadsdelar förra året. Det har blivit svårare för stockholmarna att ta sig ur långvarigt bidragsberoende.

Mot bakgrund av ovanstående ställer jag följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. Vilken är borgarrådet plan för att minska jobbklyftor mellan inrikes och utrikesfödda som råder i stadsdelsområdena?
2. Hur kommer borgarrådet arbeta för att minska jobbklyftorna som råder mellan stadsdelsområdena?
3. Hur tänker borgarrådet stärka jobbtorgen?
4. Vilken är enligt borgarrådet orsaken till att den genomsnittliga tid som ett hushåll får ekonomiskt bistånd ökade i flera stadsdelar förra året?
5. Vilka åtgärder kommer borgarrådet att vidta för att minska andelen hushåll med långvarigt biståndsbehov?
6. Vilken är enligt borgarrådet orsaken till att arbetslösheten ökat mellan augusti 2016 och augusti 2017 i 12 av 14 stadsdelsområden?
7. Vilken är enligt borgarrådet orsaken till att arbetslösheten ökat mest i Skärholmen?

Stockholm den 2 oktober 2017

Johan Nilsson